

אשר אתם אומרים נהיה כגוים, היו לא תהיה (יחזקאל כ' ל"ב)

אזהרה חמורה והתראה גדולה

אנחנו החמ"ט בשם ה' ותורתו הכואבים על חילול השם הנורא ותורתנו הקדושה אשר בזמן האחרון כנגד נראה בבית ישראל ואפי' בין שומרי דת שהתירו לעצמן להיות עובדי ע"ז בחליבת בני משפט וערכאות של עכו"ם עם ישראל חבריה, הן בע"כ הן ברצון שניהם, שהוא בכלל מסירה ממש המבואר בש"ע חו"מ ט"ו שפי"ח ט"ו) שהמסור ישראל ביד עו"ל בין בגופו בין בממונו ואפי' ה' רשע ובעל עבירות ואפי' ה' מיצר לו ומצערו אין לו חלק לעולם הבא. ובגמ' ופ"ק דר"ה וע"ז כ"ז ע"ב עוד דהמסורות יורדין לניהגם ויודונון לדורי דורות וגופן ונשמתן כלה. ולכן בכלל באזהרות אלו:

א) חננו מזוהרים בזה לכל איש ואשה מישראל והגר הגר בתוכנו בכל מקום שהם בל יהיו ללכת לערכאות של עכו"ם או למשרדותם ושטרותיהם בכל מקום שהם בלי חילוק, אלא אם יש לו דין ודברים או תרעומות על חבריו לך לב"ד ישראל הכשרים או יבררו להם בובל"א (זה בורר לו אחד זה בורר לו אחד) וידונו לפניהם בדיני ישראל כמבואר בתורה ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם.

ב) אין שום חיתר בעולם ללכת לבית המשפט עם ישראל חבריו קודם שיקרא את חבריו לב"ד של ישראל, ואם יסרב לבא לדין לאחר שיקבל ג' הזמנות והתראת ב"ד, הב"ד יכתבו עליו כתב סירוב ויעשו לו כמבואר בש"ע. (חו"מ סי' כ"ז).

ג) אדם מישראל, ואפי' הוא רב ואפי' זקן ושוא מנים, אין בידו להתיר ללכת לערכאות בלי הסדר הנ"ל בס"ב כמו שאין ביד שום נאון וצדיק ואפי' ב"ד הגדול להתיר לעבוד ע"ז או לחלל את השבת ואם אמר לאחד שילך לערכאות אין התירו היתר כלל והרי הוא בכלל מחטיא את הרבים וחייב נידוי.

ד) איש או אשה מעם ישראל המסור ואומר אלך ואמסור לישראל אחר או ממנו או גופו והתירו בו שלא למסור ואמר לא כי אלא אמסור, היה מצוה להורגו וכל הקודם להרצו זכה כדין רודף (ש"ע חו"מ ס"ט הל').

ה) איש או אשה שאחד מהם קורא המשטרה על השני, הרי הם בכלל מוסר וכל דיני מוסר להם. ואפילו בשעה שמריבים זה עם זה ח"י, הם בכלל זה אם לא במקום סכנה שמותר כל זמן שלא יוכל להציל עצמו באופן אחר, (ועיני מהר"ם מירבוברג דף ע"ד ע"ב ד"ה דין מוסר למורה), ואח"כ ילך לדין תורה.

ו) כל המציא ממון ע"י ערכאות לעצמו או לאחרים, הן במשא ומתן וממ"מ והן בהקצאת כסף לאשתו או לילדים מה ש"ע"פ התורה אינו חייב, הרי ממנו הזה גזל ביד המציא, ואוכל גזל ומפסם הילדים עם גזל, ואם יש בידו להציל העשוק חייב כל איש להצילו. ואם המסור ישוב אל ה' חייב להחזיר כל הגזילה והתוצאות, וחייב למייסו על הצער שגרם לו חוץ מתשלום הגזל.

ז) מצוה למרסם ברבים שמת המוסרים בישראל, והאדרעטין שלהם, והמסייעים ועוזרים להם, כדי שידעו בני ישראל לחוזה ולהשמר מהם. וכל מי שיועד איש או אשה מישראל שמסרו את חבריו ולא עשו תשובה, הרי הם דינים כרשעים שאין להם חלק לעוה"ב, ואסור לעורם בשום דבר עד שישבו לה'. ועיני בנימקו מהר"ם מירבוברג ונדפס בסוף תשו' מהר"י ווייל דף קע"ז ושעמטנו בצרפת כי ר"ת תיקן בדורו לחייב המסור ע"פ ד' א'. עוד כתב שם (דף קע"ג ע"ב) דין ראובן צוה לתמוס בעל ריבו בידו גוים יש להתמיר עליו יותר מישראל האומר לשלוחו צא והרוג את הנפש, דהתם קרוב לודאי שלא יעשה, אבל ע"י גוים ברי הויקא וכו' גרין כפרה כרוצח.

ח) נשים שמסרות את בעליהן לערכאות להכריחם לגרש אותן, או לקבל כסף שלא כהלכה, הגט פסול, והמעוה גולה, ואסור להתחתן עמהן. ואם נשאו בגט זה הולד ממנו. וכן אנשים שחייבים לגרש נשותיהם ע"פ התורה, ומסרבים לקיים פסק ב"ד בכדי לענן נשותיהם, מצוה להפרישם מכל ישראל הכשרים ולמרסם שמתיהם עד שיגרשו נשותיהם ע"פ התורה.

ט) נשים המסרות את בעליהן לבית המשפט, אסור להתחתן עמהן, שהן בכלל הרשעים המורדיין ולא מעלין ובת מורדות גיהנם ואין להן חלק לעוה"ב שאסור לבן ישראל לדור עמהן, והן מעוננת לא עמנו וישבו עונות כל ימי חייהן. והנשוא אשה מהן עליהם אמר הכתוב כי יקח איש אשה ובעלה ומצא בה ערות דבר וכתב לה ספר כריתות והלכה והיתה לאיש אחר ושנאת האיש האחרון וכתב לה ספר כריתות ונתן בידה ושלחה מביתו או כי ימות האיש האחרון אשר לקחה וגו', ודרשו חז"ל זה הוציא רעה מתוך ביתו וזה מכניס רשעה לתוך ביתו, זכה מגרשה ואם לא זכה קברתו שנאמר או כי ימות האיש האחרון.

י) מצוה למרסם "הרבינים" המחננים ונותנים עצות לבני ישראל, אנשים או נשים, ללכת לערכאות ומתירין איסורים חמורין והקולר תלוי בצוארם על חילול השם הגדול, והפרת התורה ח"ו, הם שקר ומעשיהם תועבה, והוראתם פסולה, אפרים אפר מקלה, ומימיהם מי מערה, והם בכלל מחטיאי הרבים שהם בכלל הכ"ד דברים שמעכבין את התשובה. וז"ל הרמב"ם (פ"ד מהל' תשובה ה"א) כ"ד דברים המעכבין את התשובה, ארבעה מהן עון גדול והעושה אחד מהן אין הקב"ה מספיק בידו לעשות תשובה לפי גדל חטאו, ואלו הן: א) מחטיא את הרבים, ב) המטה את חבריו מדרך טובה לרעה כגון מסית ומדיח, ג) כל שאפשר בידו למחות באחרים בין יחיד בין רבים ולא מיחה אלא ינחם בכשלונו וכו'. ושלשם יש בהם, מחטיא את הרבים, מטה מדרך טובה לדרך רעה. ולמחות שלא תלך לערכאות והם לא מוחים ואדרבה מיעצים ומתירים.

והגנו מעוררים את הקהל הקדוש למנוע עצמם ואת בניהם ובנותיהם מלכת בדרכס הרעה אחרי חוקי העמים והערכאות שלהם ולהיות כמורה ח"ו, וכל מי שיועד מהעוברים נא ליתן לנו הכתובת שלהם ואנחנו בעז"ה נעמוד על המשמר, והעולה על רוחם לאמר נהיה ככל הגוים היו לא תהיה עד שנבטל הע"ז מבינינו.

Handwritten notes and signatures at the top left, including a circular stamp with Hebrew text.

Handwritten notes and signatures in the middle left, including a circular stamp with Hebrew text.

Handwritten notes and signatures in the lower middle left, including a circular stamp with Hebrew text.

Handwritten notes and signatures in the lower middle left, including a circular stamp with Hebrew text.

Handwritten notes and signatures in the lower middle left, including a circular stamp with Hebrew text.

Handwritten notes and signatures in the lower middle left, including a circular stamp with Hebrew text.

Handwritten notes and signatures in the lower middle left, including a circular stamp with Hebrew text.

Handwritten notes and signatures in the lower middle left, including a circular stamp with Hebrew text.

Handwritten notes and signatures in the lower middle left, including a circular stamp with Hebrew text.

Handwritten notes and signatures in the lower middle left, including a circular stamp with Hebrew text.

Handwritten notes and signatures in the lower middle left, including a circular stamp with Hebrew text.

Handwritten notes and signatures in the lower middle left, including a circular stamp with Hebrew text.

Handwritten notes and signatures in the lower middle left, including a circular stamp with Hebrew text.

Handwritten notes and signatures in the lower middle left, including a circular stamp with Hebrew text.

Table with 5 columns: שמואל בירנבוים, נמתלי צבי הלבירשטאם, אלי פישר, ישראל אברהם פארטיוגול, מנשה קליין. Each column lists names and titles of individuals involved in the document.

אזהרה חמורה והתראה גדולה (repeated) and a concluding paragraph: יש לנו עוד חתימות ומכתבים מגדולי הרבנים ומבקשים שיהיהם שלא נדפסו מה ואי"ה בהדפסת שני נקטן את זה ועד למען כבוד התורה והחגגת הדת